

ارزیابی اثرات بازار هفتگی ملکان بر پایداری اقتصادی نواحی روستایی

(مطالعه موردی: دهستان مرحمت‌آباد شمالی، شهرستان میاندوآب)

حسین فراهانی - استادیار جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه زنجان، ایران

محمد ولایی^۱ - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه زنجان، ایران

زکیه رسولی‌نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه زنجان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۱۲/۱۹ تاریخ تصویب: ۱۳۹۲/۴/۸ صص ۲۲۲-۲۱۱

چکیده

بازارهای هفتگی از گذشته‌های دور تاکنون به عنوان مراکزی برای انجام مبادلات ضروری و مورد نیاز، به حیات خود ادامه داده‌اند. شاید این ادعا که بازارهای هفتگی برجای‌مانده، به شکل اولیه بازارها در جوامع ابتدایی بشر هستند که تاکنون نیز کارکردهای خود را حفظ کرده‌اند و در اقتصاد جوامع نقش دارند، ادعایی درخور توجه باشد. هدف از انجام تحقیق حاضر، ارزیابی اثرات بازار هفتگی ملکان بر پایداری اقتصادی سکونتگاه‌های روستایی است. نوع تحقیق، کاربردی، روش تحقیق، توصیفی- تحلیلی و روش‌های گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه‌ای و میدانی (مشاهده، مصاحبه و پرسش‌نامه) است. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از تحلیل عاملی و بهشیوه تحلیل مؤلفه‌های اصلی استفاده شده است. جامعه آماری تحقیق، کشاورزان بهره‌بردار دهستان مرحمت‌آباد شمالی هستند. تابیر سرشماری عمومی کشاورزی در سال ۱۳۸۲، کشاورزان بهره‌بردار این دهستان در این سال ۱۵۰۳ نفر بوده‌اند که به عنوان حجم نمونه، تعداد ۲۶۶ کشاورز از طریق فرمول کوکران انتخاب شدند. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد شبه‌بازار ملکان تأثیرات مختلفی در اقتصاد روستایی محدوده موردمطالعه داشته است. بیشترین اثرات آن ایجاد انگیزه خرید بین کشاورزان (به‌دلیل ارزان‌بودن کالاهای خدمات)، فروش مستقیم محصولات توسط کشاورزان به مصرف‌کنندگان، افزایش مشاغلی مانند چوبداری، دست‌فروشی، پله‌وری (چرچی) و مغازه‌های سرراهی و نیز افزایش درآمد کشاورزان با توجه به افزایش تولید محصولات کشاورزی بوده است.

کلیدواژه‌ها: اقتصاد روستایی، تحلیل عاملی، بازاریابی، شبه‌بازار ملکان.

۱. مقدمه

۱.۱. طرح مسئله

از دیرباز دادوستد به عنوان یکی از عوامل تعیین‌کننده در جوامع بشری برای ایجاد ارتباط و رفع نیازمندی‌ها و کسب سود مطرح بوده است؛ از این‌رو، وجود مکان‌های مشخص برای انجام امور تجاری و مبادله کالا در شهرها و روستاهای از ملزومات تجارت و دادوستد بوده است (رضوانی، ۱۳۷۶: ۱۰۴). علاوه‌بر این، وجود مازاد تولید در جوامع انسانی یکی از دلایل گسترش تجارت و دادوستد بوده است و همین ضرورت دادوستد بین افراد و اجتماع انسانی، باعث شکل‌گیری مکان‌هایی برای انجام این مهم بوده است که به تدریج، تداوم عملکرد آن‌ها باعث پیدایش بازارها و بازارچه‌های روزانه، هفتگی، فصلی و دائمی شده است.

امروزه با وجود توسعه تجارت در شهرها و روستاهای، هنوز هم برای مبادله کالاهای کشاورزی و مواد مصرفی و مایحتاج روزمره، بازارهای هفتگی تشکیل می‌شود؛ زیرا، علاوه‌بر اینکه امکان عرضه مستقیم محصولات تولیدی در این نوع بازارها برای تولیدکنندگان فراهم است، از هزینه‌های فروش و بازاریابی کشاورزان نیز به دلیل فروش مستقیم محصولات‌شان کاسته می‌شود (احمدی و همکاران، ۱۳۸۵: ۱۰۶). توسعه هدفمند این بازارها به صورت کانون‌های عرضه محصولات تولیدی روستایی، با پیش‌گیری از انتقال بیش از پیش مازاد اقتصاد روستایی، در بهبود وضعیت اقتصادی آن‌ها تأثیر بسیاری خواهد داشت (شفیعی‌ثابت و برانی طرقی، ۱۳۸۸: ۳۲). همچنین، این بازارها از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر اشتغال‌زایی و وجود عواملی چون فروشندگان دوره‌گرد هستند و در رشد مشاغل محلی و ناحیه‌ای در مناطق روستایی مؤثر می‌باشند (شهابی، ۱۳۷۹: ۲۴۱-۲۳۰).

عرضه محصولات کشاورزی به بازارهای محلی، رشد اقتصاد روستایی را به همراه دارد؛ به طوری که موجب رشد در آمدهای نقدي روستایی، افزایش دامنه خرید، گسترش تجارت خردفروشی مانند موادغذایی، پوشک، مصالح ساختمانی و کالاهای مصرفی دیگر می‌شود، (A. J. Moll & van Tilburg, 2000: 2) و نقطه تعاملی بین شهر و روستا به شمار می‌رود (Motiee Langroudi et al., 2012: 11).

در ایران نیز بازار از عوامل مهم تشکیل شهرها بوده است؛ به گونه‌ای که اولین شهرها در کنار مساجد و بازارها به وجود آمده‌اند (حبیبی، ۱۳۸۸: ۱۱) و دارای اهمیت بسیاری بوده‌اند. علاوه‌بر آنکه

هر نوع توسعه در زیرساخت‌های بازار و نیز بازاریابی غذا و محصولات کشاورزی، از بعد ملی تأثیرات مهمی در تأمین نیازهای غذایی جمعیت شهری و روستایی کشور دارد، موجب افزایش درآمد طبقات کم‌درآمد جامعه نیز می‌شود (آذری حمیدیان، ۱۳۸۳: ۶). مهمترین عنصر در مکانیابی بازار، عرضه مستقیم محصولات کشاورزی توسط کشاورزان است (یاسوری، ۱۳۸۶: ۱۷۷). به‌طورکلی، بازارهای هفتگی روستایی در ایران برای پاسخ‌گویی به نیازهای جوامع و سکونتگاه‌های شهری و روستایی، با هدف مبادله تولیدات مازاد بر مصرف روستاییان و تأمین کالاهای خدمات موردنیازشان ایجاد شده‌اند (مهدوی و احمدی‌زاده هندخاله، ۱۳۹۰: ۳۸).

در دهستان مرحمت‌آباد شمالی با توجه به وجود دشت‌ها و زمین‌های حاصلخیز در آن، درصد بیشتری از مردم از طریق کشاورزی و باگذاری امراض معاش می‌کنند و طبق رسم پدرانشان برای تأمین مایحتاج خود و نیز فروش محصولات کشاورزی و احشام خود به بازارهای هفتگی مانند شنبه‌بازار ملکان (بازار سنتی لکلر)، دوشنبه‌بازار بناب و پنج‌شنبه‌بازار بکتاش و ... مراجعه می‌کنند. درین این بازارها، شنبه‌بازار ملکان یا بازار سنتی لکلر یکی از قدیمی‌ترین بازارهای این منطقه به‌شمار می‌آید و از پررنقه‌ترین بازارهای استان‌های آذربایجان‌شرقی، آذربایجان‌غربی و کردستان است. به‌همین‌دلیل، کشاورزان، دامداران و صنعتگران این دهستان تولیدات کشاورزی و صنعتی خود را به‌سبب فروش آسان، دسترسی مناسب، نبود دلال و غیره به این بازار عرضه می‌کنند. براین اساس است که تحقیق حاضر با هدف بررسی اثرات بازار هفتگی ملکان بر پایداری اقتصادی سکونتگاه‌های روستایی و پاسخ به این سؤال که چه رابطه‌ای بین بازار هفتگی ملکان و پایداری اقتصادی نواحی روستایی محدوده مورد مطالعه وجود دارد، انجام شده است.

۱. ۲. پیشینه تحقیق

نخستین تلاش برای شرح الگوهای مکانی در ارتباط با بازار فروش و مصرف را فون‌تونن انجام داد و سپس بسیاری از جغرافی‌دانان و اقتصاددانان نظریه‌وی را چارچوبی برای سیاست مکانی درنظر گرفتند؛ اما مهم‌ترین نظریه‌ای که در برنامه‌ریزی سکونتگاه‌های روستایی، مستقیم وارد شده «نظریه

مکان مرکزی» است که با نام والتر کریستالر و کار پیشگامانه او در سال ۱۹۳۳ همراه شده است (پاپلی بزدی و ابراهیمی، ۱۳۸۷: ۱۸۳).

جدول ۱- خلاصه‌ای از مطالعات انجام شده در زمینه بازارهای هفتگی

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

نتایج	موضوع	محقق و سال
حیات اقتصادی این بازارها به فرآورده‌های زراعی، دامی، صنایع دستی و محصولات صنعتی که در روستاهای تولید می‌شود، بستگی دارد.	بازارهای هفتگی روستایی در شمال ایران	افسرکشمیری (۱۳۷۲)
عرضه محصولات بهدلیل فاصله کم نقاط روستایی با یکدیگر و مراکر تشکیل بازارهای هفتگی و حمل و نقل و رفت و آمد آسان روستاییان و مازاد تولیدات اقتصادی در مکان‌گرینی اولیه بازارها بسیار مؤثر است.	نقش بازارهای هفتگی استان گیلان در توسعه روستایی و زیشن شهرهای جدید (مطالعه موردي: شهرستان صومعه‌سر) - مهدوی و احمدی زاده هندخاله (۱۳۹۰)	
سرمايه‌گذاری در زیرساخت‌های بازار از جمله جاده، برق و آب، می‌تواند در کمک به امرار معаш خانواده‌های روستایی مؤثر باشد.	نقش زیرساخت‌های عمومی در توسعه بازار در مناطق روستایی در روستاهای پرو	Reardon et al. (2001)
فاصله نزدیک بازارها به محل سکونت و همچنین عطر و طعم پنیر و امنیت در بازار از دلایل رفتن به این نوع بازارها است.	ارزیابی کیفیت پنیر از دید مصرف‌کنندگان در بازارهای کشاورزی کانادا	Teng et al. (2004)
بازارهای بزرگ‌تر در مرکز قرار گرفته‌اند و بازارهایی که از لحاظ ارتباطات در حاشیه‌اند، حجم مبادلات کم‌تری دارند و از نظر تلفات راندمان در سطح بالایی قرار دارند.	بررسی عملکرد بازارهای محصولات کشاورزی (مطالعه موردي: اتیوبی) Osborne (2005)	
کشاورزان فقیر تمایل دارند تا در این سازمان‌ها شرکت کنند؛ هرچند به طور غیرمستقیم از آن‌ها بهره‌مند شوند. درواقع، رابطه‌ای بین عملکرد بازاریابی و فرایندها و بدنه‌بستان‌های مختلف روستاییان وجود دارد.	دست‌یابی روستاییان فقیر به سازمان‌های تولید روستایی (مطالعه موردي: تعاوینی‌های بازاریابی کشاورزی اتیوبی) Bernard et al. (2008)	

<p>مشتریان تمایل به حمایت از کشاورزان دارند و کشاورزی از طریق هزینه‌های مربوط به غذا و مواد غذایی محلی است.</p>	<p>بسته‌بندی مواد غذایی در بازارهای محلی کشاورزی (مطالعه موردی: انتاریو)</p>	<p>Smithers et al. (2008)</p>
<p>با بالا بردن کیفیت محصول و کاهش نسبی قیمت و تحت تأثیر عوامل نامحسوس و محسوس می‌توان به بیش مفید این استراتژی (CCTI) کمک کرد.</p>	<p>برداشت خریداران از بازارهای کشاورزان از استراتژیک (ccti) (مطالعه موردی: ایتالیا)</p>	<p>Cassia et al. (2012)</p>

۲. روش شناسی تحقیق

۲.۱. روش تحقیق

تحقیق حاضر از نوع کاربردی و از نظر روش، توصیفی- تحلیلی است. برای جمع‌آوری اطلاعات از مطالعات کتابخانه‌ای و پیمایش میدانی (پرسشنامه، مصاحبه و مشاهده) در محدوده مطالعاتی استفاده شده است. جامعه آماری تحقیق، کشاورزان بهره‌بردار در دهستان مرحمت‌آباد شمالی شهرستان میاندوآب هستند. دهستان یادشده ۸ روستا دارد که همه روستاهای در مناطق جلگه‌ای واقع شده‌اند. بدلیل کمبودن روستاهای نمونه‌گیری انجام نشد و تمام روستاهای جزو جامعه آماری در نظر گرفته شدند. بنابر سرشماری عمومی کشاورزی در سال ۱۳۸۲، کشاورزان بهره‌بردار دهستان مرحمت‌آباد شمالی شهرستان در این سال، ۱۵۰۳ نفر بوده‌اند که به عنوان حجم نمونه، تعداد ۲۶۶ کشاورز از طریق فرمول کوکران^۱ انتخاب شدند. انتخاب خانوارها در سطح هر روستا، به صورت تصادفی ساده انجام گرفت تا اصل فرصت برای برای انتخاب خانوارها رعایت شده باشد؛ برای اساس و با هدف دست‌یابی به نتایج مطلوب، برای بررسی اثرات شبکه‌بازار ملکان در اقتصاد روستاهای خانوارهای دهستان موردمطالعه، پرسشنامه‌ای در ۶ مؤلفه و ۳۳ معرف مربوط به وضعیت اقتصاد کشاورزی روستاهای موردنبررسی، تدوین شد (جدول ۲). در ادامه، برای تجزیه و تحلیل اطلاعات به دست آمده، از آمار توصیفی و تحلیل عاملی و به شیوه تحلیل مؤلفه‌های اصلی استفاده شده است.

$$1 - N = \frac{\frac{t^2 pq}{d^2}}{1 + \frac{1 - t^2 pq}{n - 1}} \quad (N = 1503, q = \frac{78}{100}, p = \frac{30}{100}, t = 1.96, d = 0.05)$$

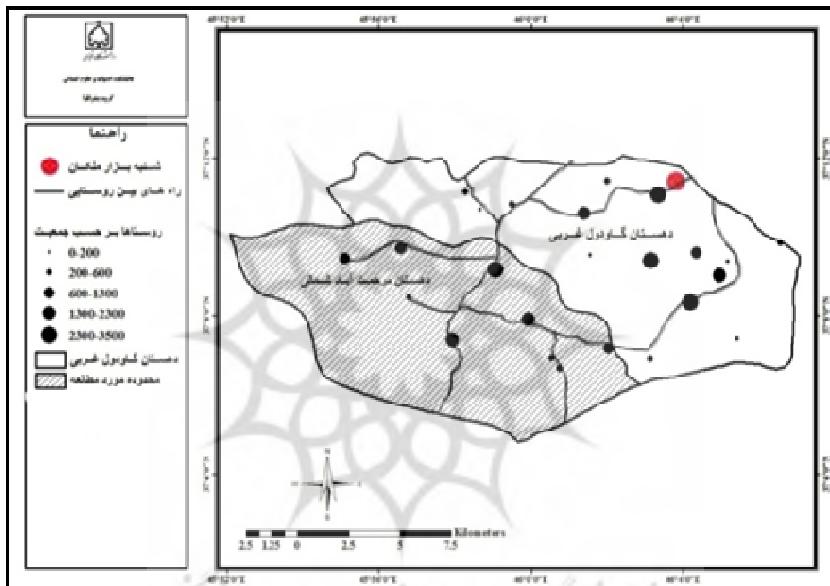
جدول ۲ - مؤلفه‌ها و معرف‌های تحقیق

ماحد: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

معرف	مؤلفه	متغیر وابسته
درآمد کشاورزان، نوسان قیمت‌ها، افزایش درآمد اغذیه‌فروشی‌ها، سهم دریافتی کشاورزان از قیمت پرداختی مصرف‌کننده، تنوع تولیدات کشاورزی.	درآمد	
میزان تولید علوفه و غلات، میزان تولید محصولات باگی، کشاورزی برای خودمصرفی، توسعه و افزایش حجم مبادلات اقتصادی، افزایش تولید در واحد سطح.	بهره‌وری و تولید	
قیمت‌گذاری محصولات در بازار به‌نفع کشاورزان، فروش محصولات کشاورزی توسط دلالان و واسطه‌ها، میزان پیش‌فروش محصولات کشاورزی توسط کشاورزان، بهروزی‌بودن قیمت محصولات کشاورزی، کاهش هزینه‌های حمل و نقل و تأثیر آن بر افزایش قیمت کالا.	قیمت-گذاری	
قیمت مناسب به‌دلیل فضای رقابتی، مبادله به‌صورت چهره‌به‌چهره، دسترسی آسان به محل بازار، تسهیل در رفت‌وآمد، تغیریج و سرگرمی، آشنایی با فرهنگ و ارزش‌های مردم منطقه.	انگیزه خرید	پایداری اقتصاد روستایی
افزایش حمل و نقل مسافر و بار، ایجاد تعویض‌روغنی و مکانیکی، ایجاد مراکز خدمات کشاورزی و دامی، افزایش تعداد چوب‌داران و خریداران دام، افزایش مشاغل جانبی مانند دست‌فروشی و موارد دیگر، افزایش تعداد ماشین و رانندگان.	اشتعال	
توزیع کالا و خدمات در زمان و مکان مناسب، استفاده از فنون پیشرفته بازاریابی (آرم تجاری، تبلیغات و موارد دیگر)، پیشرفت نظام اطلاعات بازار و تبلیغات محصول، ایجاد و توسعه فعالیت‌های فرآوری، صنایع تبدیلی و تکمیلی، کترول مقدار عرضه مازاد محصول از طریق تسهیلات، انبارداری، فرآوری، افزایش فعالیت‌های توسعه‌ای.	بازاریابی	

۲. قلمرو جغرافیایی پژوهش

شهرستان میاندوآب در جنوب دریاچه ارومیه و جنوب شرقی استان آذربایجان غربی واقع شده است. مساحت این شهرستان ۲۶۹۴ کیلومتر مربع است و در طول جغرافیایی ۴۶ درجه و ۶ دقیقه شرقی و در عرض ۳۶ درجه و ۵۸ دقیقه شمالی از خط استوا، در وسط جلگه های متنه ای به دریاچه ارومیه با ارتفاع ۱۳۱۴ متر از سطح دریا واقع شده است. دهستان مرحمت آباد شمالی در شمال غربی این شهرستان واقع شده است و ۸ روستا دارد (شکل ۱):

شکل ۱- نقشه تقسیمات سیاسی دهستان مرحمت آباد شمالی

مأخذ: استانداری آذربایجان غربی، ۱۳۹۱

سابقه تاریخی دهستان مرحمت آباد شمالی به هزاران سال قبل بازمی گردد و طبق ادبیات شفاهی، به زمان هلاکوخان مغول، حاکم مراغه، می رسد. این دهستان با توجه به شرایط آب و هوایی و جغرافیایی از جمله دریاچه ارومیه و جنگلهای چندصد کیلومتری معروف به شامات، شکارگاه مناسب و محل نگهداری اسب و گوسفند بوده و با توجه به وجود دشت های بزرگ در این منطقه مانند دشت پیچاق، مکان مناسبی برای کشاورزی و باغبانی بوده است. در این دهستان شکار، زراعت، باغبانی و

امکانات دیگر حیاتی باعث مهاجرت مردم از سایر مناطق و رونق سکونت در این منطقه شده است. مردم روستاهای این دهستان طبق رسم پدرانشان برای تأمین مایحتاج خود و فروش محصولات کشاورزی و احشام خود به بازارهای هفتگی مانند شنبه‌بازار ملکان (بازار سنتی لکلر)، دوشنبه‌بازار بناب و پنج‌شنبه بازار بکتاش و ... مراجعه می‌کنند.

۳. مبانی نظری تحقیق

۱. تعاریف و مفاهیم بازار

واژه «بازار» از فارسی وارد زبان‌های پرتغالی و فرانسه شده است. این واژه در پهلوی، «واکار» و در پارسی باستان، آباکاری؛ مرکب از «آبا به معنی محل اجتماع» و «مصدر کاری به معنی چریدن» است (لغت‌نامه دهخدا، ۱۳۷۳: ذیل واژه «بازار»). درواقع، بازار محل خرید و فروش کالا، خوراک و پوشак است یا میدانی برای دادوستد (افسر کشمیری، ۱۳۷۲: ۱۸۰) در تعریفی دیگر، بازار عبارت است از محلی که در آن خریداران و فروشنده‌گان در دادوستدی آزاد با یکدیگر رقابت می‌کنند که در آن همگن‌بودن قیمت کالاها و سهولت و حداقل سرعت در معامله مهم‌ترین اصل است (Marshall, 1991: 24). بازار را می‌توان به مثابه الگویی هماهنگ‌کننده میان عرضه و تقاضا که همان قیمت است، درنظر گرفت (Coase, 1998: 72).

محققان معتقدند از زمانی که انسان‌ها به رفع نیازمندی‌های خود از طریق مبادله کالا واقف شدند، هسته‌های اولیه بازار شکل گرفت (خوش‌فر، ۱۳۷۸: ۲۲). بازار در معنای دقیق آن، به تجمع‌های ادواری و مکرری گفته می‌شده که به اشکالی سخت پدیدار می‌شدند. بازار روز شهری، بازارهای هفتگی قصبه‌ها که در آن حتی عملده فروشان برای تأمین نیازهای خود به روستاییان مراجعه می‌کردند (درئو، ۱۳۷۴: ۳۹۷). بازارها را از لحاظ زمان و دوره تشکیل آن‌ها می‌توان به چهار نوع به‌شرح زیر طبقه‌بندی کرد:

■ بازارهای دائمی: بازارهایی هستند که به‌شکل ثابت و در طول سال تشکیل می‌شوند. بسیاری از بازارهای دائمی در فضاهای ساخته شده تشکیل می‌شوند، مانند بازارهای اصلی شهر یا بازارهای محله‌ای. در مواردی برخی از بازارهای دائمی نیز در فضای باز مستقر می‌شوند.

□ بازارهای ادواری: بعضی از بازارها به صورت دوره‌ای یا ادواری تشکیل می‌شوند، مانند هفته‌بازارها که در هر شهر یا روستا به صورت هفت‌های و یک روز تشکیل می‌شوند و به نام همان روز نامیده می‌شوند، مانند جمعبازار، شنبه‌بازار و... (تبیریزی، ۱۳۸۸: ۱۸) به نقل از حسنلو، ۱۳۹۱: ۳۲).

□ بازارهای کوتاه‌مدت: برخی از بازارها با توجه به نوع محصولاتی که در آن‌ها عرضه می‌شوند، در مدت کوتاهی از روز تشکیل می‌شوند. این نوع عرضه از تولید به مصرف است. بازارهای کوتاه‌مدت در کنار فضاهای تفریحی و در میدان‌ها، رودخانه‌های درون‌شهری و کنار پل‌ها تشکیل می‌شوند.

□ بازارهای موقت: در گذشته خریداران و فروشنده‌گان با آگاهی از زمان تشکیل این نوع بازارها در مکان معینی، از شهری به شهر دیگر می‌رفتند و بساطشان را پنهان و به فروش کالای خود مشغول می‌شدند. در منابع مکتوب ادبی، گاهی با اصطلاح «بازارگاه» روبرو می‌شویم که همان بازار موقت است که فاقد فضاهای طراحی شده است (شفیعی‌ثابت و برآتی‌ظرقی، ۱۳۸۸: ۲).

بازارهای هفتگی روستایی در وله نخست، محل دادوستد فرآورده‌های زراعی، باغی، دامی و صنایع دستی روستایی و نیز محل مبادله تولیدات روستایی و شهری هستند. از گذشته روستاییان بسیاری از احتیاجات اولیه خود را از قدم و چای گرفته تا سایر محصولات صنعتی شهری در بازارهای هفتگی تأمین می‌کردند (خسروی، ۱۳۵۵: ۵۵). اهمیت این بازارها به این دلیل است که باعث می‌شوند تا تولیدات کشاورزی روستاییان به سهولت به دست مصرف کنندگان می‌رسد (Osborne, 2004: 405). علاوه‌بر این، این بازارها در بسیاری از جوامع روستایی باعث ایجاد رابطه بین عوامل تولید مواد غذایی با ظرفیت‌های محلی در سطح محلی و رابطه میان تولیدکنندگان با مصرف کنندگان در سطح مزرعه می‌شوند (Smithers et al., 2008: 337) و مکانی هستند که کشاورزان به طور مستقیم با مصرف کنندگان در ارتباط هستند و محصولات تولیدی خود را به فروش می‌رسانند (Teng et al., 2004: 579) (این رابطه بین تولیدکننده محصولات کشاورزی با مصرف‌کنندگان، از قرن‌ها پیش وجود داشته که گسترش شهرنشینی از رونق و گسترش آن کاسته است (Cassia et al., 2012: 1009)

بنابراین، هدف و فلسفه اصلی و اولیه بازارهای هفتگی، فروش مستقیم تولیدات و محصولات روستایی توسط تولیدکنندگان روستایی است که به تدریج با گذشت زمان و تنوع تولیدات شهری و صنعتی، درصد عرضه کالاهای روستایی در این بازارها به مرتب کمتر شده است (بزی و شرافت، ۱۳۸۷: ۲۰). بازارهای هفتگی روستایی خود بر دو نوع هستند: الف- بازارهایی که در شهر تشکیل می‌شوند. این بازارها هفته‌ای یک بار در شهر تشکیل می‌شوند و هنگام تشکیل از تمام امکانات شهری استفاده می‌کنند (خوش‌فر، ۱۳۷۸: ۶۱). ب- بازارهایی که در روستا مستقر هستند. غالب بازارهای هفتگی ایران از نوع دوم می‌باشند. این بازارها هفته‌ای یک یا دو روز در روستاها یا حاشیه روستاها در محل برخورد راههای اصلی تشکیل می‌شوند. هرچند محصولات کارخانه‌ای نیز در این گونه بازارها مشاهده می‌شود، اما محصولات عمده آن‌ها کشاورزی است. در روزبازار، چادرهای فروشنده‌گان افزایش و محصولات گسترده می‌شوند. پس از خاتمه بازار، همه چادرها برچیده می‌شوند و تنها داربست‌ها باقی می‌مانند. این گونه بازارها نظم و انضباط چندانی ندارند و ساعت کاری آن‌ها نیز کوتاه و از ۷ صبح تا ۴ بعدازظهر است؛ هرچند در عمل، ساعت ۲ بعدازظهر کسب تعطیل است و تا ساعت ۴ بازار جمع می‌شود (نرجه، ۱۳۸۰: ۳۶).

۲. مفاهیم بازاریابی

بازاریابی «فرایندی مدیریتی و اجتماعی است که افراد و گروه‌ها به وسیله آن، آنچه را که می-خواهند و نیاز دارند، از طریق تولید و مبادله محصولات موردنظر با یکدیگر به دست می-آورند» (Kotler & Keller, 2012: 5). در تعریفی دیگر، بازاریابی شامل فعالیت‌هایی است که «طی آن کالاهای و خدمات در زمان و مکان موردنیاز، به مقدار و قیمت مناسب در دسترس مشتریان قرار می‌گیرد» (صالحی، ۱۳۸۲: ۸۲) و یکی از بینانهای فرهنگی اجتماع جدید معاصر را تشکیل می‌دهد (فرهنگی و همکاران، ۱۳۸۷: ۸۸) که در اهداف یلندمدت خود ارزش‌دادن به مشتری را جزو معیارهای اصلی؛ یعنی رضایت مشتری، اعتماد و مدیریت قرار داده است (Kotler & Keller, 2012: 484). علاوه بر این، انجمن بازاریابی آمریکا تعریف ساده و کاملی به شرح زیر از بازاریابی بدست داده است، به مجموعه‌ای از فعالیت‌های بازرگانی اطلاق می‌شود که جریان کالاهای

خدمات را از تولید کننده تا مصرف کننده‌ی نهایی هدایت نماید. در زبان انگلیسی به معنی به بازاررساندن، بازار پیدا کردن بازاریابی یا کلیه عملیاتی است که در فاصله‌ی تولید تا مصرف باعث تسريع جریان انتقال کالا یا تسهیل فروش شود، به همین علت اخیراً در فرهنگ بازرگانی رایج در کشور ما از عبارت از تولید تا مصرف یا از تولید به مصرف برای نشان دادن سهولت و سرعت در کار توزیع و فروش و حذف واسطه‌ها استفاده می‌شود (عمانی و علیزاده، ۱۳۸۹: ۳۱). این مفهوم نه تنها در رشتۀ بازاریابی، بلکه در فرهنگ عمومی نوین نیز به عقیده تبدیل شده است که مشتریانتان را بشناسید و به آن‌ها خدمت کنید (Urban, 2005: 33). عناصر ترکیب بازاریابی شامل چهار عنصر محصول، قیمت، توزیع و فعالیت‌های تشویقی است (دهدشتی‌شاخرخ و صیدلزاده، ۱۳۸۵: ۱۳۶).

بازاریابی روستایی نیز اغلب به شکلی محدود تعریف می‌شود که فقط تولیدات کشاورزی را دربر می‌گیرد؛ اما بازاریابی روستایی فرایندی دوسویه است که بازاریابی محصولاتی که وارد روستا می‌شوند و نیز محصولاتی که از نواحی روستایی وارد شهر می‌شوند را دربر می‌گیرد (پاندی و تواری، ۱۳۸۵: ۳۲). در بحث از بازاریابی کشاورزی، نمود اصلی ساختار و سازمان تحلیل فضایی آن، جریان محصولات کشاورزی در بهترین مکان و زمان بازار، همراه با تأمین نیازهای مشتریان است (بلوریان-تهرانی، ۱۳۷۶: ۶). توزیع، شامل همه فعالیت‌هایی است که با هدف رسانیدن محصول به‌دست مشتری انجام می‌شود. یک کanal توزیع، مجموعه‌ای از مؤسسات وابسته به یکدیگر است؛ مؤسساتی که مسؤولیت تحويل کالا یا خدمت به‌دست مصرف‌کننده یا استفاده‌کننده صنعتی بر عهده آن‌ها است (دهدشتی‌شاخرخ و صیدلزاده، ۱۳۸۵: ۱۳۶).

۴. یافته‌های تحقیق

۴. ۱. یافته‌های توصیفی

یافته‌های توصیفی تحقیق نشان می‌دهد از ۲۶۴ نفر پاسخ‌گو، ۹۷/۸٪ مرد و ۲/۲٪ زن هستند و میانگین سنی آن‌ها ۳۹/۴ سال است. وضعیت سواد این افراد به‌این صورت است: ۱۲/۶٪ بی‌سواد و ۱۲/۶٪ دارای سواد خواندن و نوشتن هستند؛ ۱۱/۸٪ سواد دوره ابتدایی و ۴۶/۵٪ سواد دوره‌های راهنمایی و دبیرستان دارند و ۱۶/۵٪ دارای سطح تحصیلات دیپلم و دیپلم به بالاتر هستند. برخی

اطلاعات توصیفی درباره شبه‌بازار ملکان از نظر پاسخ‌گویان در جدول (۳) آمده است که نشان‌دهنده ارزان‌بودن کالا در این شبه‌بازار است:

جدول ۳- علل مراجعه به بازار از نظر پاسخ‌گویان

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

دلالت خرید	فرابانی (درصد)	کالاهای عرضه شده	فرابانی (درصد)	قیمت کالاها	فرابانی (درصد)
نزدیک‌بودن به روستا	۱۱/۵	پوشک و لوازم خانگی	۲۴/۹	ارزان‌تر	۷۲/۲
کیفیت کالا	۳/۴	مواد خوراکی و لبیات	۳۲/۲	گران‌تر	۱۴/۲
مناسب‌بودن قیمت‌ها	۵۵/۲	علوفه و غلات	۲۱	فرقی ندارد	۱۳/۳
تنوع در کالاها	۱۴/۳	احشام و طیور	۲۰/۶		
مکان مناسب بازار	۱۵/۱	سایر	۱/۵		

برای ارزیابی اثرات شبه‌بازار ملکان بر پایداری اقتصادی نواحی روستایی، از آزمون آماری تحلیل عاملی استفاده شده است. برای آزمون مناسب‌بودن داده‌های مربوط به مجموعه متغیرهای مورد تحلیل درخصوص تحلیل پایداری اقتصاد روستایی و برای شروع تحلیل عاملی، از آزمون Bartlett و KMO استفاده شد. معناداری آزمون بارتلت در سطح اطمینان ۹۹٪ و مقدار مناسب KMO، حاکی از همبستگی و مناسبت متغیرهای موردنظر برای انجام تحلیل عاملی است (جدول ۴):

جدول ۴- آزمون بارتلت در سطح معناداری

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

معناداری سطح	مقدار بارتلت	مقدار KMO	مجموعه متغیرهای مورد تحلیل
۰/۰۰۰	۵۷۰۱/۵۵۸	۰/۶۱۰	تحلیل اثرات بازار هفتگی ملکان بر پایداری اقتصادی نواحی روستایی

در ادامه پژوهش با استفاده از ۳۳ شاخص، برای تحلیل اثرات شبه‌بازار ملکان در پایداری اقتصادی سکونتگاه‌های روستایی از مدل تحلیلی عاملی استفاده شده است. به این ترتیب، شاخص‌های بارگذاری شده

در هر عامل که بیشتر از ۰/۵ هستند، یک عامل را شکل می‌دهند و متغیرهایی که امکان تجمع با شاخص‌ها را ندارند، عامل دیگری را تشکیل می‌دهند. نتیجه حاصل از کاهش یافتن ۳۳ معرف، ۹ عامل بود که ۶۶/۵۸٪ از واریانس را تبیین می‌کند که نشانگر رضایت‌بخش‌بودن تحلیل عاملی و متغیرهای مورد بررسی است. در جدول (۵)، مقدار ویژه، درصد واریانس و درصد واریانس تجمعی ذکر شده است:

جدول ۵ - عامل‌بندی متغیرهای مورد مطالعه

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

ردیف	نام عامل	مقدار ویژه	درصد واریانس	درصد واریانس تجمعی
۱	انگیزه و قیمت‌گذاری	۰/۳۷۳	۱۶/۲۸۳	۱۶/۲۸۳
۲	بازاریابی و حمل و نقل	۰/۵۰۴	۷/۵۸۸	۲۳/۸۷۱
۳	درآمد و تولید	۰/۴۷۲	۷/۴۹۰	۳۱/۳۶۰
۴	قیمت و بازاریابی	۰/۰۷۱	۶/۲۷۶	۳۷/۳۶۶
۵	درآمد و اشتغال	۰/۰۵۸	۶/۲۳۸	۴۳/۸۷۳
۶	بهره‌وری	۰/۰۵۵	۶/۲۲۸	۵۰/۱۰۲
۷	تولید	۰/۹۹۹	۶/۰۵۶	۵۶/۱۵۳
۸	اشغال	۰/۹۱۱	۵/۸۹۲	۶۱/۰۹۰
۹	بازاریابی	۰/۰۳۱	۴/۶۳۹	۶۶/۵۸۹

۴. ۲. تجزیه و تحلیل عامل‌ها

عامل اول: مقدار ویژه این عامل ۰/۳۷۳ است که ۱۶٪ از واریانس را تبیین کرده است. در این عامل ۱۰ متغیر بارگذاری شده است که بیشترین تأثیر را درین عوامل نه گانه دارند. در بین این متغیرها، ۴ متغیر مربوط به انگیزه خرید و ۳ شاخص مرتبط به قیمت‌گذاری است. تجمع این شاخص‌ها در یک عامل به‌این‌معنی است که بین شاخص افزایش انگیزه خرید و قیمت‌گذاری مناسب محصولات کشاورزی رابطه معناداری وجود دارد؛ یعنی، هرچه از میزان واسطه‌ها و دلالان کاسته شود و قیمت‌گذاری محصولات کشاورزی به نفع کشاورزان و مصرف‌کنندگان کالاها باشد، انگیزه خرید آنان نیز

افزایش می‌یابد. این امر بیشترین تأثیر را در پایداری اقتصاد نواحی روستایی دهستان مورده طالعه داشته است؛ بنابراین، این عامل را می‌توان «عامل انگیزه و قیمت‌گذاری» نام‌گذاری کرد (جدول ۶):

جدول ۶- متغیرهای بارگذاری شده در عامل اول

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

بار عاملی	متغیر
۰/۵۰۳	کاهش هزینه حمل و نقل و تأثیر آن بر افزایش قیمت کالا
۰/۸۵۶	مبادله چهره به چهره
۰/۷۸۹	دسترسی آسان به محل بازار
۰/۳۹۷	فروش محصولات کشاورزی توسط دلالان و واسطه‌ها
۰/۳۰۷	میزان پیش فروش محصولات کشاورزی توسط کشاورزان
۰/۶۹۱	تسهیل در رفت و آمد
۰/۷۵۸	تقریح و سرگرمی
۰/۸۴۵	ایجاد تعویض رونقی و مکانیکی
-۰/۵۴۱	افزایش فعالیت‌های توسعه‌ای (ابزارداری، سورتینگ و بسته‌بندی و نیز در جعبه‌بندی)
۰/۸۰۶	ایجاد مراکز خدمات کشاورزی و دامی

عامل دوم: مقدار ویژه این عامل ۲/۵۰۴ است که ۷/۵۸۸٪ از واریانس را تبیین می‌کند. در این عامل ۴ متغیر بارگذاری شده است که ۲ متغیر مربوط به شاخص بازاریابی و ۲ متغیر دیگر به شاخص‌های اشتغال و انگیزه خرید ارتباط دارد؛ یعنی، با توسعه حمل و نقل روستایی میزان بازاریابی محصولات کشاورزی روستاییان افزایش یافته است؛ بنابراین، براساس شاخص‌های بارگذاری شده در عامل دوم، می‌توان این عامل را «عامل بازاریابی و حمل و نقل» نامید (جدول ۷):

جدول ۷- متغیرهای بارگذاری شده در عامل دوم

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

بار عاملی	متغیر
%/۶۱۲	آشنایی با فرهنگ و ارزش‌های مردم ساکن در منطقه کشاورزی
%/۷۷۳	افزایش حمل و نقل مسافر و بار
%/۵۶۰	توزیع کالا و خدمات در زمان و مکان مناسب
%/۵۱۷	ایجاد و توسعه فعالیت‌های فراوری و صنایع تبدیلی

عامل سوم: مقدار ویژه این عامل $2/472$ است که $490/7\%$ از واریانس را توضیح می‌دهد. در این عامل، ۲ متغیر بارگذاری شده است که هر کدام مربوط به شاخص‌های اقتصادی و تولیدی است. یافته‌های این عامل نشان می‌دهد افزایش تولید موجب بهبود وضعیت اقتصادی و پایداری اقتصادی در سطح دهستان می‌شود. به این ترتیب، این عامل را می‌توان «عامل درآمد و تولید» نامید (جدول ۸):

جدول ۸- متغیرهای بارگذاری شده در عامل سوم

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

بار عاملی	متغیر
۰/۹۵۱	افزایش درآمد اغذیه‌فروشی‌ها
۰/۹۵۲	توسعه و افزایش حجم مبادلات اقتصادی

عامل چهارم: در این عامل مقدار ویژه $2/071$ است که $7276/6\%$ از واریانس را تبیین می‌کند. در این عامل ۲ متغیر بارگذاری شده است که با توجه به شاخص‌های بارگذاری شده در این عامل، می‌توان این عامل را «عامل قیمت و بازاریابی» نام نهاد (جدول ۹):

جدول ۹- متغیرهای بارگذاری شده در عامل چهارم

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

بار عاملی	متغیر
۰/۸۱۵	بهروزی‌بودن قیمت محصولات کشاورزی
۰/۸۵۲	پیشرفت نظام اطلاعات بازار و تبلیغات محصول

عامل پنجم: مقدار ویژه این عامل $2/058$ است که $6723/6\%$ از واریانس را تبیین می‌کند. در این عامل ۴ متغیر بارگذاری شده است که ۲ متغیر مربوط به شاخص اقتصادی و ۲ متغیر دیگر مربوط به شاخص ایجاد اشتغال است؛ یعنی، افزایش اشتغال در نتیجه وجود و گسترش بازار ملکان، موجب بهبود وضعیت اقتصادی روستاییان در سطح دهستان شده است؛ بنابراین، این عامل، «عامل درآمد و اشتغال» نام‌گذاری می‌شود (جدول ۱۰):

جدول ۱۰- متغیرهای بارگذاری شده در عامل پنجم

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

متغیر	بار عاملی
افزایش درآمد کشاورزان	٪۴۷۵
بالا و پایین شدن قیمت‌ها	٪۴۸۰
افزایش تعداد چوبداران و خریداران دام	٪۵۹۲
افزایش مشاغل جانبی مانند دستفروشی و غیره	٪۸۱۶

عامل ششم: مقدار ویژه این عامل ۲۰۵۵ است که ۶/۲۲۸٪ از واریانس را تبیین می‌کند. در این عامل ۳ متغیر بارگذاری شده است که ۲ متغیر مربوط به شاخص تولید و بهره‌وری و ۱ متغیر دیگر مرتبط به شاخص اقتصادی است. یافته‌های این عامل نشان می‌دهد گسترش شبکه بازار ملکان موجب مکانیزه شدن کشاورزی و افزایش تولیدات کشاورزی و گسترش کشاورزی تجاری شده است؛ بنابراین، این عامل، «عامل بهره‌وری» نام‌گذاری می‌شود (جدول ۱۱):

جدول ۱۱- متغیرهای بارگذاری شده در عامل ششم

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

متغیر	بار عاملی
افزایش تنوع تولیدات کشاورزی	۰/۵۶۹
کشاورزی برای خود مصرفی	-۰/۶۶۸
افزایش تولید در واحد سطح	۰/۶۴۹

عامل هفتم: مقدار ویژه این عامل ۱/۹۹۹ است که ۶/۰۵۶٪ از واریانس را تبیین می‌کند. در این عامل ۳ متغیر بارگذاری شده است که ۲ متغیر مربوط به شاخص تولید و بهره‌وری و ۱ متغیر مربوط به شاخص قیمت‌گذاری محصولات کشاورزی است. یافته‌های این عامل نشان‌دهنده این است که

گسترش بازار هفتگی موجب افزایش نسبی تولید محصولات زراعی و باغی در سطح دهستان شده است؛ بنابراین، این عامل «عامل تولید» نام‌گذاری می‌شود (جدول ۱۲) :

جدول ۱۲- متغیرهای بارگذاری شده در عامل هفتم

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

متغیر	بار عاملی
میزان تولید علوفه و غلات	.۷۱۶
میزان تولید محصولات باغی	.۵۶۰
قیمت‌گذاری محصولات در بازار به نفع کشاورزان	.۶۹۶

عامل هشتم: مقدار ویژه این عامل ۱/۹۱۱ است که ۰.۵٪ از واریانس را تبیین می‌کند. در این عامل ۳ متغیر بارگذاری شده است که با توجه به شاخص‌های بارگذاری شده در این عامل می‌توان این عامل را «عامل اشتغال» نامید (جدول ۱۳) :

جدول ۱۳- متغیرهای بارگذاری شده در عامل هشتم

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

متغیر	بار عاملی
قیمت مناسب به دلیل فضای رقابتی	۰/۰۵۵۷
افزایش تعداد ماشین و رانندگان	۰/۰۷۳۵
استفاده از فنون پیشرفته بازاریابی (آرم تجاری، تبلیغات و غیره)	۰/۰۴۲۳

عامل نهم: مقدار ویژه این عامل ۱/۳۵۱ است که ۰.۴٪ از واریانس را تبیین می‌کند. در این عامل ۲ متغیر بارگذاری شده است. از میان ۲ متغیر مورد بررسی در این عامل، متغیر کتربل مقدار عرضه مازاد محصول (از طریق تسهیلات، انبارداری و فراوری) با بار عاملی ۰/۶۸۶ بیشترین تأثیر را

در اقتصاد روستایی محدوده موردمطالعه داشته است؛ بنابراین، این عامل «عامل بازاریابی» نام‌گذاری می‌شود (جدول ۱۴):

جدول ۱۴- متغیرهای بارگذاری شده در عامل نهم

مأخذ: یافته‌های پژوهش، ۱۳۹۱

بار عاملی	متغیر
۰/۶۵۸	سهم دریافتی کشاورزان از قیمت پرداختی مصرف کنندگان
۰/۶۸۶	کترل مقدار عرضه مازاد محصول از طریق تسهیلات، انبارداری و فروروی

۵. نتیجه‌گیری

بازارهای هفتگی روستایی برای عرضه مازاد تولیدات روستایی مکان بسیار مناسبی هستند؛ به‌طوری‌که وجود مازاد تولیدات کشاورزی و غیرکشاورزی قابل عرضه به بازارهای هفتگی، در شکل‌گیری و توسعه آن‌ها مؤثر است و در جهت‌گیری تولیدات کشاورزی و غیرکشاورزی نقشی اساسی ایفا می‌کند. نتایج تحقیق نشان داد که طبق مطالعات میدانی و اعلام مسؤولین محلی، شنبه‌بازار ملکان درآمدی بیش از هفت‌صد میلیون تومان در روز دارد. این بازار از دیرباز نقش بسیار مهمی در اقتصاد روستایی دهستان موردمطالعه داشته است؛ به‌طوری‌که بسیاری از مردم روستاهای این دهستان، هنوز هم روز شنبه را به‌نام «روزبازار» می‌شناسند و در طی هفته درانتظار این روز هستند تا به تهیه مایحتاج خود با قیمتی مناسب اقدام کنند. این بازار به‌دلیل کارکردهای ناشی از ماهیت وجودی آن؛ یعنی، تبادل و تجارت کالاها و برآوردن نیازهای خریداران و فروشنده‌گان، از طریق گشایش و بهبود اقتصاد روستایی، اثرات عمیقی در پایداری اقتصاد روستایی دارد. علاوه‌براین، این بازار تأثیرات فرهنگی و اجتماعی دارد و در ایجاد انگیزه برای تولید و جذب جمعیت به‌عنوان گردشگر، نیروی کار فصلی، مشتریان، فروشنده‌گان و واسطه‌ها نقش دارد. باوجوداین، تأثیرات در اقتصاد روستایی برخی از اثرات زیان‌بار نیز دارد؛ به‌این صورت که طبق مشاهدات و مطالعات میدانی نگارندگان و تأکید مردم منطقه به‌دلیل نبود نظارت و سامان‌دهی مناسب مسؤولین، مکان اختصاص‌یافته به بازار هفتگی به محلی برای عرضه کالاهای از تاریخ‌گذشته و غیربهداشتی تبدیل شده است؛ به‌طوری‌که ارزان‌بودن و

مستقر نبودن فروشنده‌گان اجناس در این محل به صورت کامل موجب شده است تا به دلیل نداشتن آگاهی، بسیاری از مردم مواد مصرفی یک هفته خود را تهیه کنند و این امر باعث بروز مشکلاتی برای روستاییان شود.

نتایج به دست آمده از تحلیل عاملی نشان داد تأثیرات شبه‌بازار ملکان در دهستان مرحمت‌آباد شمالی در ۹ دسته انجیزه و قیمت‌گذاری، بازاریابی و حمل و نقل، درآمد و تولید، قیمت و بازاریابی، درآمد و اشتغال، بهره‌وری، تولید، اشتغال و بازاریابی قرار گرفته است که در حدود ۶۶/۵۸٪ از واریانس را تبیین می‌کند. برطبق نتایج تحقیق، از مهم‌ترین تأثیرات شبه‌بازار ملکان در محدوده مورد مطالعه، افزایش انجیزه خرید و مراجعه به بازار در هر هفته و افزایش تولیدات باعثی و زراعی به دلیل وجود فضای رقابتی، مبادله چهره‌به‌چهره، دسترسی آسان به محل بازار، سهولت در رفت و آمد و آشنایی با فرهنگ و ارزش‌های مردم منطقه است. از تأثیرات دیگر این بازار، حذف نظام سلف‌خری و دلالان در محدوده مورد مطالعه است؛ به طوری که تا سال‌ها پیش به دلیل نبود وسایل حمل و نقل و آگاه‌نبوتن مردم از بازار ملکان، کشاورزان مجبور می‌شدند تا محصولات خود را با قیمت بسیار پایین به سلف‌خران بفروشند؛ اما با گسترش این بازار و توسعه حمل و نقل و نیز قیمت‌گذاری محصولات در بازار به نفع کشاورزان و به فروش نرسیدن محصولات کشاورزی توسط دلالان و واسطه‌ها و به روزبودن قیمت محصولات کشاورزی، میزان پیش‌فروش محصولات کشاورزی توسط کشاورزان بسیار کاهش یافته است. با وجود این بازار، روستاییان این منطقه از نظر بازاریابی محصولات کشاورزی شان نیز مشکلات به مرتب کمتری دارند و با توسعه حمل و نقل روستایی، کالا و خدمات موردنیاز خود را در زمان و مکان مناسب عرضه و یا تهیه می‌کنند.

شبه‌بازار ملکان از حیث اشتغال‌زایی تأثیرات مختلفی در سطح دهستان داشته است؛ به طوری که موجب به وجود آمدن مشاغل مختلفی مانند افزایش تعداد رانندگان، ایجاد تعویض‌روغنی و مکانیکی بر سر راه متنه‌ی به بازار، ایجاد مراکز خدمات کشاورزی و دامی، افزایش تعداد چوبداران و خریداران دام، افزایش مشاغل جانبی مانند دست‌فروشی و موارد دیگر شده است. این شبه‌بازار از لحاظ اقتصادی و تولیدی نیز تأثیرات مختلفی داشته است؛ اما این تأثیرات در حد بسیار زیادی نبوده است.

براساس نتایج تحلیل عاملی، شنبه‌بازار ملکان از نظر اقتصادی موجب افزایش درآمد برخی از کشاورزان، افزایش درآمد اغذیه‌فروشی‌ها، افزایش سهم دریافتی کشاورزان از قیمت پرداختی مصرف-کننده و تنوع تولیدات کشاورزی شده است و از لحاظ تولیدی و بهره‌وری نیز بی‌تأثیر نبوده است؛ به طوری‌که میزان تولید علوفه در سطح دهستان افزایش چشمگیری داشته است و میزان تولید محصولات با غنی افزایش یافته است.

کتابنامه

۱. احمدی، غ. ر. و همکاران. (۱۳۸۵). «بررسی بازارهای محلی روستایی استان مازندران از دیدگاه خریداران و فروشنده‌گان». فصلنامه روستا و توسعه. سال ۹، شماره ۲، صص ۱۲۵-۱۰۵.
۲. آذری‌حمیدیان، م. (۱۳۸۳). «بازارهای عمده‌فروشی محصولات کشاورزی در ایران». مجله اقتصادی. شماره‌های ۳۴ و ۳۳، صص ۱۱-۶.
۳. استانداری آذربایجان غربی. (۱۳۹۱). «آخرین تقسیمان کشوری شهرستان میاندوآب». ارومیه: استانداری آذربایجان غربی.
۴. افسركشمیری، ب. (۱۳۷۲). «بازارهای هفتگی روستایی در شمال ایران». نامه علوم اجتماعی. شماره ۶، صص ۱۹۲-۱۷۹.
۵. بزی، خ. ر. و شرافت، ا. گ. (۱۳۸۷). «تأملی بر بازار هفتگی آق‌قلاء و اثرات اقتصادی-اجتماعی آن». فضای جغرافیایی. سال ۸ شماره ۲۴، صص ۲۲-۱.
۶. بلوریان‌تهرانی، م. (۱۳۷۶). «بازاریابی و مدیریت بازار». تهران: انتشارات مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی.
۷. پاپلی‌یزدی، ح. و ابراهیمی، م. ا. (۱۳۸۷). «نظریه‌های توسعه روستایی». چاپ پنجم. تهران: انتشارات سمت.
۸. پاندی، م و تواری، د. ع. (۱۳۸۵). «بازاریابی محصولات کشاورزی (فرصت‌ها، چالش‌ها و راهکارهای تجاری)». ترجمه ناصر شاهنوسی، سیاوش دهقانیان و فرج دین‌قرلی. مشهد: انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد.
۹. حبیبی، م. (۱۳۸۷). «از شار تا شهر». چاپ هشتم. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

۱۰. خسروی، خ. (۱۳۵۵). «پژوهشی در جامعه روستایی ایران». جلد اول. تهران: نشر پیام.
۱۱. خوشفر، غ. ر. (۱۳۷۸). «بررسی بازارهای هفتگی استان گلستان». تهران: انتشارات خوشبین.
۱۲. درئو، م. (۱۳۷۴). «جغرافیای انسانی». ترجمه سیروس سهامی. تهران: انتشارات رایزن.
۱۳. دهخدا، ع. ا. (۱۳۷۳). «لغت نامه دهخدا». تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
۱۴. دهدشتی شاهرخ، ز. و صیدزاده، ح. (۱۳۸۵). «روابطه به کارگیری عناصر ترکیب بازاریابی و بازارپذیری ماهی پرورشی از دیدگاه مصرف کنندگان (مطالعه موردی: شهرستان ایلام)». مجله اقتصاد کشاورزی و توسعه. سال ۱۴. شماره ۵۳، صص ۱۵۲-۱۳۳.
۱۵. رضوانی، م. ر. (۱۳۷۶). «بررسی سازمان یابی فضایی- مکانی سکونتگاه‌ها و بهینه سازی آن در نواحی روستایی». فصلنامه تحقیقات جغرافیایی. شماره ۴۴، صص ۱۵۳-۱۳۲.
۱۶. شفیعی ثابت، ن. و برati طرقی، ا. (۱۳۸۸). «نقش بازارهای هفتگی روستایی در تحولات اقتصادی روستاهای استان تهران». فصلنامه روستا و توسعه. سال ۱۲. شماره ۱، صص ۵۲-۲۹.
۱۷. شهابی، س. (۱۳۷۹). «گزارش طرح تحقیقاتی: زمینه یابی ایجاد اشتغال در بخش غیرکشاورزی مناطق روستایی شهرستان شهرضا». اصفهان: جهاد کشاورزی اصفهان.
۱۸. صالحی، ح. (۱۳۸۲). «بازاریابی؛ کلید موفقیت آبزی پروری». چاپ اول. تهران: معاونت تکثیر و پرورش آبیان شرکت شیلات ایران.
۱۹. عمانی، ا. ر. علیزاده، م. (۱۳۸۹). «سازوکارهای توسعه مدیریت بازاریابی در کشاورزی ۱۴۰۴». همایش کشاورزی در ایران ۱۴۰۴. دانشگاه آزاد اسلامی رشت.
۲۰. فرهنگی، ع. ا؛ حسن قلی پور، ط. و خانلر، ا. (۱۳۸۷). «پست‌مدرنیسم و بازاریابی مصرف‌کننده در هزاره جدید». نشریه مدیریت بازرگانی. دوره ۱. شماره ۱، صص ۱۰۴-۸۷.
۲۱. مهدوی، م. و احمدی‌زاده هندخاله، ت. (۱۳۹۰). «نقش بازارهای هفتگی استان گیلان در توسعه روستایی و زایش شهرهای جدید در استان». فصلنامه جغرافیایی سرزمین. سال ۸ شماره ۲۹، صص ۵۳-۳۷.
۲۲. نوجه، ک. (۱۳۸۰). «بازارشناسی کشورهای اسلامی». جلد اول. تهران: مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی.

۲۲. یاسوری، م. (۱۳۸۶). «*مقادیری بر اقتصاد روستایی: با تأکید بر بخش کشاورزی*». مشهد: شرکت بهنشر.

24. Bernard, T. Taffesse, A. S. & Gabre-Madhin, E. (2008). "*Impact of Cooperatives on Smallholders' Commercialization Behavior: Evidence from Ethiopia*". Agricultural Economics. Vol. 39. Issue 2, Pp. 147-161.
25. Cassiaa. F. Ugolinib. M. Bonfantic. A. (2012). "*Claudia Cappellarid, The perceptions Italian farmers market shoppers and strategic directions for customer-company-territory interaction (CCTI)*", Procedia - Social and Behavioral Sciences, No.58, Pp. 1008 – 1017.
26. Coase, R. (1998). "The *New Institutional Economics*". The American Economic Review. Vol. 88. No. 2, Pp. 72-94.
27. Kotler, P., & Keller, K. L. (2012). "*Framework for Marketing Management*". Pearson Education.
28. Marshall, A. (1991). "*Markets, Hierarchies & Networks: The Coordination of Social Life*". In G. Thompson, J. Frances, R. Levacic & J. Mitchell (Eds.). London: Sage Publication. Pp. 24-34.
29. Moll, H.A. & van Tillburg, A. (2000). "*Rural Microfinance between Clients and Financial Markets*". From <microfinancegateway.org>
30. Motiee Langroudi, S. H.; Ghadiri Maasoum, M. Rezvani, R. & Azmi, A. (2012). "*Explanation of Women Motivation from Activity in Local periodic Markets in Guilan Province*". Geography and Environmental Planning Journal. 22th Year. Vol. 44. No.4, Pp. 11-14.
31. Osborne, T. (2005). "*Imperfect Competition in Agricultural Markets: Evidence from Ethiopia*". Journal of Development Economics. Vol. 76. Issue 2, Pp. 405-428.
32. Reardon, T.; Berdegué, J. & Escobar, G. (2001). "*Rural Nonfarm Employment and Incomes in Latin America: Overview and Policy Implications*". World Development. Vol. 29. Issue 3, Pp. 395-409.
33. Smithers, J.; Lamarche, J. & E. Joseph, A. (2008). "*Unpacking the Terms of Engagement with Local Food at the Farmers' Market: Insights from Ontario*". Journal of Rural Studies. Vol. 2. Issue 3, Pp. 337–350.
34. Teng, D.; Wilcock, A. & Aung, M. (2004). "*Cheese Quality at Farmers Markets: Observation of Vendor Practices and Survey of Consumer Perceptions*". Food Control. Vol. 15. Issue 7, Pp. 579-587.
35. Urban, G. (2005). "*Don't Just Relate – Advocate: A Blueprint for Profit in the Era of Customer Power*" Philadelphia: Pearson Education.